

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 12 grudnia 2022 r.

BADK.DPK.133.142.2022 GK

P10-72/22	Data wpływu petycji 27 października 2022 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 8 grudnia 2022 r.

ŚWIADCZENIA RODZINNE

TEMAT

**ŚWIADCZENIE PIELEGNACYJNE DLA OPIEKUNA
SPRAWUJĄCEGO OPIEKĘ NAD KREWNYM
NIEZDOLNYM DO SAMODZIELNEJ EGZYSTENCJI,
DO TRZECIEGO STOPNIA POKREWIEŃSTWA**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja indywidualna

Osoba fizyczna.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w celu wprowadzenia możliwości pobierania świadczenia pielęgnacyjnego przez opiekuna sprawującego opiekę nad krewnym, niezdolnym do samodzielnej egzystencji, do trzeciego stopnia pokrewieństwa.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji wskazał, że od 3 lat sprawuje całodobową opiekę nad niepełnosprawnym, całkowicie ubezwłasnowolnionym wujem (3. stopień pokrewieństwa), który nie ma dzieci, żony ani innych osób zobowiązanych do alimentacji. Podniósł, że osoby spokrewnione w 1. stopniu otrzymują świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 2 119 zł miesięcznie (jest w tym składka ZUS i składka zdrowotna), a pozostałe osoby, jak petytor, mogą liczyć obecnie na świadczenie w wysokości około 650 zł miesięcznie, bez opłacania składek ZUS.

Wnoszący petycję postuluje wprowadzenie możliwości pobierania świadczenia pielęgnacyjnego przez opiekuna sprawującego opiekę nad krewnym, niezdolnym do samodzielnej egzystencji, do trzeciego stopnia pokrewieństwa.

Autor petycji wskazał, że obecny stan prawny powinien zostać zmieniony. Podkreślił, że jest osobą powyżej 60. roku życia, poświęca całą dobę każdego dnia wujowi. Aby mieć dostęp do świadczeń zdrowotnych w ramach NFZ jest zarejestrowany w urzędzie pracy jako bezrobotny.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 23 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 615 ze zm.) w **art. 17** określa, że świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługuje:

- 1) matce albo ojcu,
- 2) opiekunowi faktycznemu dziecka,
- 3) osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,

4) innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności

- jeżeli ww. osoby nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej

w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Osobom innym niż spokrewnione w pierwszym stopniu z osobą wymagającą opieki, przysługuje świadczenie pielęgnacyjne, w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

1) rodzice osoby wymagającej opieki nie żyją, zostali pozbawieni praw rodzicielskich, są małoletni lub legitymują się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności;

2) nie ma innych osób spokrewnionych w pierwszym stopniu, są małoletnie lub legitymują się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności;

3) nie ma osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, lub legitymują się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Świadczenie pielęgnacyjne przysługuje, jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała:

1) nie później niż do ukończenia 18. roku życia lub

2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25. roku życia.

Świadczenie pielęgnacyjne przysługuje w wysokości 2 119 zł miesięcznie (art. 17 ust. 3). Kwota świadczenia pielęgnacyjnego podlega corocznej waloryzacji od 1 stycznia.

Świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje, jeżeli:

1) osoba sprawująca opiekę:

a) ma ustalone prawo do emerytury, renty, renty rodzinnej z tytułu śmierci małżonka przyznanej w przypadku zbiegu prawa do renty rodzinnej i innego świadczenia emerytalno-rentowego, renty socjalnej, zasiłku stałego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego,

b) ma ustalone prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego, świadczenia pielęgnacyjnego lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów;

2) osoba wymagająca opieki:

a) pozostaje w związku małżeńskim, chyba że współmałżonek posiada orzeczenie

o znacznym stopniu niepełnosprawności,

b) została umieszczona w rodzinie zastępczej, z wyjątkiem rodziny zastępczej spokrewnionej, rodzinnym domu dziecka albo, z powodu kształcenia, rewalidacji lub rehabilitacji, w placówce zapewniającej całodobową opiekę, w tym w specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym, z wyjątkiem podmiotu wykonującego działalność leczniczą, i korzysta w niej z całodobowej opieki przez więcej niż 5 dni w tygodniu;

3) na osobę wymagającą opieki inna osoba ma ustalone prawo do wcześniejszej emerytury;

4) na osobę wymagającą opieki jest ustalone prawo do dodatku do zasiłku rodzinnego, o którym mowa w art. 10, prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego, prawo do świadczenia pielęgnacyjnego lub prawo do zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów;

6) na osobę wymagającą opieki inna osoba jest uprawniona za granicą do świadczenia na pokrycie wydatków związanych z opieką, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.

Art. 17 ust. 6 doprecyzowuje, że zarejestrowanie w powiatowym urzędzie pracy jako osoba poszukująca pracy lub posiadanie statusu bezrobotnego nie ma wpływu na uprawnienie do świadczenia pielęgnacyjnego.

Minister Rodziny i Polityki Społecznej w obwieszczeniu z dnia 1 listopada 2022 r. w sprawie wysokości świadczenia pielęgnacyjnego w roku 2023 ogłosił, że wysokość świadczenia pielęgnacyjnego w roku 2023 wynosi 2 458,00 zł.

INFORMACJE DODATKOWE:

Rzecznik Praw Obywatelskich w lutym 2022 r. zwrócił się do ministra rodziny i polityki społecznej w sprawie ograniczenia dostępu do świadczenia pielęgnacyjnego osób innych niż spokrewnione w pierwszym stopniu z osobą wymagającą opieki, sprawujących faktycznie opiekę nad osobą z niepełnosprawnością - w sytuacji, gdy osoby spokrewnione w 1. stopniu z przyczyn obiektywnych nie są w stanie jej sprawować. Rzecznik podkreślił, że stosowanie przepisów o świadczeniu pielęgnacyjnym dla osób innych niż krewni w pierwszym stopniu i zobowiązani do alimentacji podopiecznego było badane przez sądy administracyjne. W ostatnim czasie uwidacznia się w orzecznictwie jednak zasadnicza rozbieżność.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 7 maja 2020 r. (sygn. akt I OSK 2831/19) uznał, że wykładnia językowa tych przepisów narusza konstytucyjną zasadę równości,

sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji), a także godzi w konstytucyjne nakazy ochrony i opieki nad rodziną (art. 18 Konstytucji). NSA przyjął, że formalnego ograniczenia wynikającego z art. 17 ust. 1a u.o.ś.r. nie można stosować w sytuacji, gdy preferowany przez ustawodawcę opiekun z obiektywnych względów nie może realizować swych obowiązków, a obowiązki te realizuje inny krewny.

Odmienne stanowisko zajął natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z 24 lutego 2021 r. (sygn. akt I OSK 2392/20) i z 17 czerwca 2021 r. (sygn. akt I OSK 371/21). Uznał, że błędne jest stanowisko, iż wykluczenie wnuka z kręgu osób upoważnionych do świadczenia, gdy członkowie rodziny spokrewnieni w pierwszym stopniu nie mogą wykonywać opieki z innych powodów, niż stwierdzona orzeczeniem niepełnosprawność w stopniu znacznym, narusza standardy Konstytucji. Osobom, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 u.o.ś.r., innym niż spokrewnione w pierwszym stopniu z osobą wymagającą opieki, nie może być przyznane świadczenie pielęgnacyjne, jeżeli są inne osoby spokrewnione w pierwszym stopniu, chyba, że osoby te posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności.

W opinii Rzecznika przepisy regulujące dostęp do świadczenia pielęgnacyjnego zbyt rygorystycznie warunkują możliwość ustalenia prawa do świadczenia osób innych niż spokrewnione w pierwszym stopniu z osobą wymagającą opieki. Rzecznik podkreślił, że nie do pogodzenia z elementarnym poczuciem sprawiedliwości - i z zasadami państwa prawa wyrażonymi w art. 2 Konstytucji, prawem do zabezpieczenia społecznego wynikającym z art. 67 ust. 2 Konstytucji - jest sytuacja, w której opiekun, pomimo sprawowania opieki nad bliskim z niepełnosprawnością, pozostaje poza wsparciem państwa.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej, Barbara Socha, w odpowiedzi wskazała, że realizacja systemowego wsparcia dla opiekunów niesamodzielnych osób niepełnosprawnych wymaga zmian w systemie orzecznictwa o niepełnosprawności, w oparciu o który możliwe będzie wyodrębnienie spośród osób niepełnosprawnych – osób faktycznie niesamodzielnych, których funkcjonowanie bezwzględnie wymaga pomocy opiekuna uprawnionego do odpowiednich świadczeń opiekuńczych. Z uwagi na szczególnie skomplikowany charakter materii dotyczącej praw osób niepełnosprawnych aktualnie trwają intensywne prace koncepcyjno-analityczne nad reformą systemu orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, których celem jest opracowanie rozwiązań stanowiących podstawę utworzenia jednolitego systemu orzecznictwa dla wszystkich obywateli”.

Posłowie K. Sibińska, Maria M. Janyska, Zofia Czernow, Jarosław Urbaniak, Monika

Wielichowska 7 lutego 2022 r. skierowali do ministra rodziny i polityki społecznej interpelację nr 31197, dotyczącą zmiany przepisów dotyczących świadczenia pielęgnacyjnego. Zdaniem posłów świadczenie pielęgnacyjne powinno przysługiwać każdej osobie pielęgnującej niepełnosprawnego.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej, Barbara Socha, w odpowiedzi na interpelację wskazała, że „katalog osób uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego zawiera art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (...). O świadczenie pielęgnacyjne mogą ubiegać się w szczególności osoby, na których zgodnie z przepisami k.r.i.o. ciąży obowiązek alimentacyjny względem osoby niepełnosprawnej wymagającej opieki (z wyjątkiem opiekuna faktycznego dziecka, którym jest osoba w trakcie adopcji). Zgodnie z art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek alimentacyjny czyli obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża w szczególności krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnymi w linii prostej są osoby, z których jedna pochodzi od drugiej, czyli wstępni (rodzice, dziadkowie, pradiadkowie) oraz zstępni (dzieci, wnuki, prawnuki, itd.). Tak więc, osobami uprawnionymi do świadczenia pielęgnacyjnego są osoby zobowiązane do alimentacji na podstawie k.r.i.o., które są spokrewnione z osobą niepełnosprawną w linii prostej oraz rodzeństwo.

Powyższy katalog osób uprawnionych do otrzymywania świadczenia pielęgnacyjnego, oparty na katalogu osób zobowiązanych do alimentacji, nie jest wynikiem swobody ustawodawcy, lecz jest wynikiem realizacji orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2008 r. (sygn. akt P 27/07¹) i z 22 lipca 2008 r. (sygn. akt P 41/07), w których to orzeczeniach, Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że o świadczenie z tytułu rezygnacji z aktywności zawodowej z powodu konieczności sprawowania opieki nad niepełnosprawnym członkiem rodziny, poza rodzicem lub opiekunem faktycznym niepełnosprawnego dziecka (opiekun faktyczny to osoba opiekująca się dzieckiem, która wystąpiła do sądu z wnioskiem o jego przysposobienie), mają prawo ubiegać się także inni członkowie rodziny, na których zgodnie z przepisami Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, ciąży obowiązek alimentacyjny.

W związku z powyższym, katalog osób uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego,

¹ Teza nieaktualna: „Art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992 i Nr 222, poz. 1630, z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 105, poz. 720, Nr 109, poz. 747, Nr 192, poz. 1378 i Nr 200, poz. 1446 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416) w zakresie, w jakim uniemożliwia nabycie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego obciążonej obowiązkiem alimentacyjnym osobie zdolnej do pracy, niezatrudnionej ze względu na konieczność sprawowania opieki nad innym niż jej dziecko niepełnosprawnym członkiem rodziny, jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

określonych w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, nie obejmuje innych krewnych niepełnosprawnego, na których nie ciąży obowiązek alimentacyjny oraz osób pozostających w stosunku powinowactwa z osobą niepełnosprawną a także osób niespokrewnionych.

Nie są prowadzone prace nad rozszerzeniem katalogu osób uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego o osoby na których nie ciąży obowiązek alimentacyjny względem osoby niepełnosprawnej.

Poseł Piotr Polak 8 października 2010 r. wystąpił z zapytaniem nr 7971 do ministra pracy i polityki społecznej w sprawie możliwości uzyskania przez osobę fizyczną niespokrewnioną w I stopniu, uprawnienia do świadczenia pielęgnacyjnego. W odpowiedzi minister Jolanta Fedak stwierdziła: „Uchwalona w dniu 28 listopada 2003 r. ustawa o świadczeniach rodzinnych (...), adresowana była głównie do rodzin z dziećmi na utrzymaniu. Stąd świadczenie pielęgnacyjne również do 31 lipca 2008 r. adresowane było wyłącznie do jednego z rodziców opiekujących się niepełnosprawnym dzieckiem.

W związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2008 r., sygn. akt P 27/07, w którym Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodny z Konstytucją RP art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w zakresie, w jakim uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego obciążonej obowiązkiem alimentacyjnym osobie zdolnej do pracy, niezatrudnionej ze względu na konieczność sprawowania opieki nad innym niż jej dziecko niepełnosprawnym członkiem rodziny, rozszerzony został zakres osób uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego o osoby obciążone obowiązkiem alimentacyjnym, którymi są krewni w linii prostej oraz rodzeństwo, zgodnie z art. 128 ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Zmiana ta została wprowadzona z dniem 2 stycznia 2009 r. na podstawie ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Dodatkowo informuję, że od 1 stycznia 2010 r., na podstawie art. 13 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych (...), zostało zniesione kryterium dochodowe przy ubieganiu się o prawo do świadczenia pielęgnacyjnego. Wszystkie te zmiany (...) spowodowały bardzo znaczny wzrost wydatków budżetu państwa na świadczenia rodzinne.

Zważywszy na skalę już dokonanych zmian dotyczących świadczenia pielęgnacyjnego oraz na trudną sytuację finansów publicznych, nie planuje się dalszych zmian w tym zakresie (...).”

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 29 września 2022 r.

(sygn. akt II SA/Po 503/22) orzekł: „Osoba która nie jest obciążona obowiązkiem alimentacyjnym nie może skutecznie ubiegać się o świadczenie z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z opieką nad osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym i to bez względu na to, czy faktycznie taką opiekę sprawuje”.

W uzasadnieniu sąd podkreślił, że obowiązkiem alimentacyjnym ustawodawca obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Co za tym idzie, krewni w linii bocznej, jak również osoby niespokrewnione, nie są objęci obowiązkiem alimentacyjnym, a w konsekwencji nie mogą ubiegać się o świadczenie pielęgnacyjne. W orzecznictwie sądów administracyjnych jednolicie przyjmuje się bowiem, że osoba która nie jest obciążona obowiązkiem alimentacyjnym nie może skutecznie ubiegać się o świadczenie z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z opieką nad osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym i to bez względu na to, czy faktycznie taką opiekę sprawuje (por. uchwała NSA z 9 grudnia 2013 r., sygn. akt I OPS 5/13, wyrok NSA z 25 stycznia 2021 r., sygn. akt I OSK 2091/20, z 22 lutego 2021 r., sygn. akt I OSK 2505/20).

Dodatkowo wskazać należy, że przepisy stanowiące podstawę przyznania świadczenia pielęgnacyjnego były przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego. Zarówno w wyroku z 15 listopada 2006 r., sygn. akt P 23/05, jak i w wyrokach z 18 lipca 2008 r., sygn. akt P 27/07 oraz z 22 lipca 2008 r., sygn. akt P 41/07, Trybunał nie zakwestionował jako niekonstytucyjnego wymogu istnienia obowiązku alimentacyjnego pomiędzy osobą sprawującą opiekę i podopiecznym. Wręcz przeciwnie, wyraził pogląd, że z woli ustawodawcy nie sam fakt opieki nad osobą niepełnosprawną, czy też rezygnacja dla jej sprawowania z zatrudnienia, lecz szczególna więź prawna pomiędzy osobą opiekuna a osobą niepełnosprawną wyróżnia grupę uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego. Podkreślono, że celem tych regulacji jest, by osoba zmuszona do rezygnacji z zatrudnienia w wykonaniu ciężącego na niej obowiązku alimentacyjnego sama nie popadła w niedostatek, tracąc źródło utrzymania. Nie jest intencją ustawodawcy wspieranie wszystkich osób, które dobrowolnie podejmują się opieki nad niepełnosprawnym członkiem szeroko rozumianej rodziny”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 8 września 2022 r. (sygn. akt III SA/Kr 549/22) stwierdził: „Skoro osoba nieobciążona obowiązkiem alimentacyjnym nie jest osobą, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 u.ś.r., to nie ma do niej też zastosowania art. 17 ust. 1a ustawy, a zapatrywania tego nie zmienia także treść art. 132 k.r.o.”.

W uzasadnieniu wyroku wskazano: „Nie ulegało też kwestii, iż osoba ta wymaga opieki, a zebrany materiał dowodowy dostarczył podstaw do przyjęcia, że opiekę tę zapewnia skarżąca.

Niemniej jednak podkreślić trzeba, że skarżąca, jako siostrzenica osoby podlegającej opiece, nie należy do grona osób, o których stanowi art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy w zw. z cytowanymi wyżej przepisami k.r.o. Na skarżącą nie ciąży bowiem - wobec ciotki - obowiązek alimentacyjny. Ten bowiem zasadniczo obciąża krewnych w linii prostej, a w linii bocznej - jedynie rodzeństwo.

Jak natomiast trafnie wskazał NSA w wyroku z dnia 25 stycznia 2021 r. (sygn. akt I OSK 2091/20) obowiązek alimentacyjny obciąża w linii bocznej wyłącznie rodzeństwo podopiecznego, a nie zstępnych rodzeństwa, gdyż osoby te nie zostały wymienione w art. 128 k.r.o. Tak więc dalsze pokrewieństwo w linii bocznej wyklucza możliwość przyznania świadczenia pielęgnacyjnego i to niezależnie od tego, czy osoba wnioskująca o to świadczenie rzeczywiście sprawuje opiekę nad osobą niepełnosprawną. Skoro bowiem stwierdzenie występowania obowiązku alimentacyjnego jest nieodzowne do uzyskania uprawnienia do świadczenia pielęgnacyjnego, to brak istnienia takiego obowiązku, wykluczał możliwość uwzględnienia przez orzekające organy administracji żądania skarżącej”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 11 kwietnia 2018 r. (sygn. akt II SA/Ke 173/180) wskazał, że istotnym elementem decydującym o przyznaniu prawa do świadczenia jest istnienie po stronie opiekuna obowiązku alimentacyjnego. Z tym obciążeniem prawodawca racjonalnie i zgodnie z zasadą równości i sprawiedliwości społecznej połączył uprawnienie do otrzymania świadczenia. Nie jest sprzeczne z zasadą ochrony i opieki nad rodziną ograniczenie kręgu osób zobowiązanych do alimentacji do niektórych tylko członków rodziny. Konsekwentnie więc trzeba było skorelować z tym obowiązkiem uprawnienie do uzyskania świadczenia.

INFORMACJE DODATKOWE:

Świadczenie pieniężne w wysokości ok. 650 zł, o którym wspomina petytor, zostało przyznane mu w drodze decyzji sądu jako wynagrodzenie za sprawowanie opieki. Zgodnie z art. 53a ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, wynagrodzenie za sprawowanie opieki wypłaca się w wysokości ustalonej przez sąd. Wynagrodzenie to obliczone w stosunku miesięcznym nie może przekraczać 1/10 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, bez wypłat nagród z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za okres poprzedzający dzień przyznania wynagrodzenia.

Należy też podkreślić, że osoby niesamodzielne, wymagające pomocy innych osób, mogą zwrócić się o wsparcie do ośrodka pomocy społecznej w miejscu zamieszkania, o udzielenie pomocy w postaci usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych, przyznawanych na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Wsparcie w tej formie przyznawane jest osobom, które z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymagają pomocy innych osób. Wsparcie to kierowane jest przede wszystkim do osób samotnych, ale także do osób, którymi, z różnych przyczyn, rodzina nie jest w stanie się zaopiekować. Usługi opiekuńcze obejmują pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opiekę higieniczną, zaleconą przez lekarza pielęgnację oraz, w miarę możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem. Specjalistyczne usługi opiekuńcze to usługi dostosowane do szczególnych potrzeb wynikających z rodzaju schorzenia lub niepełnosprawności, świadczone przez osoby ze specjalistycznym przygotowaniem zawodowym.

OPRACOWAŁA

Gabriela Kopania

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz